

let af Stabslæge v. Harten og udarbejdet af Arkitekt Varming, er det mig ikke ganske klart, hvad det ærede Medlem har til Udgangspunkt derfor. I den Betænkning, der er afgivet af Folketingsudvalget, findes der en Opgørelse over, hvad de forskellige Planer vil medføre i Udgift pr. Seng. Med et Antal af 390 Senge, det Antal, der har været Tale om i Læge- og Ingeniørkorpsets Plan, er Udgiften pr. Seng 2,564 Kr. I den omtalte Plan af v. Harten bliver Udgiften 2,602 Kr. pr. Seng, altsaa 38 Kr. mere end i Lægekorpsets Plan. Ved Siden deraf staar der ganske vist ogsaa en anden Plan af Arkitekt Varming i Tilslutning til v. Harten, eller rettere sagt to, idet der dels er en Plan med Mansardtag paa Sygehusets Tværbygning, hvorved Antallet af Sengepladser naar op til 480, og endelig en Plan med Mansardtag paa hele Sygebygningen, hvorved Sengetallet skulde naa op til 540. I saa Fald falder ganske vist Prisen pr. Seng til henholdsvis 2,208 Kr. og 2,064 Kr., altsaa saadant noget som 500 Kr. lavere end Lægekorpsets Plan, men det er ganske vist naaet ved Anlæg af en Mansardetage, der skulde være beregnet for ekstraordinære Forhold, ikke for den almindelige daglige Udnyttelse, beregnet paa at have et betydeligt Sengeantal til Raadighed under ganske særlige Forhold. Set i Forhold til det Sengetal, der i det hele taget regnes med, vil der ikke fremkomme nogen Forskel mellem de to Planers Kostbarhed, og selv om man tager Planen med Mansardtaget i Betragtning, bliver Forskellen dog ikke tilnærmelsesvis saa stor, som det ærede Medlem nævnedes. Det er mig derfor ikke ganske klart, hvorfra det ærede Medlems Tal stammer.

Til det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Niels Rasmussen) burde jeg maaske nu sige, at den Reduktion, der er Tale om med Hensyn til Sengeantallet, er alt i alt fra 750 til 490. Jeg tror, at denne Reduktion til de to Trediedele fuldstændig svarer til de Erfaringer, der er gjorte i de mellemliggende Aar. Paa hvilket Grundlag Beregningerne er foregaaet i sin Tid, da man opstillede det større Krav, skal jeg naturligvis ikke komme ind paa. Jeg har ogsaa det Indtryk, at hvis man havde regnet noget mere nøgternt og stemt sine Fordringer noget ned i 1913, vilde der den Gang have været større Mulighed for en Løsning noget i Plan med den Ordning, som her er foreslaaet, og jeg kan kun give det ærede Medlem Ret i, at det havde været ønskeligt, om man kunde være naaet

til en Løsning allerede paa det nævnte Tidspunkt. Det er nu imidlertid ikke sket, og vi kan maaske mødes i Ønsket om, at det maa ske nu.

Tvede: Naar den højtærede Minister mener, at der ikke er den Difference i Prisen pr. Seng, som jeg nævnedes, kommer det vistnok af, at der i Folketingsudvalgets Betænkning f. Eks. ved Ingeniørkorpsets Plan er anført 315 Senge, men dette er ikke nybyggede Sengepladser. Der kommer efter denne Plan, saa vidt jeg kan se, kun 240 nye Pladser, idet der nu er 75 Pladser for epidemisyge og 75 Pladser for andre, der lider af smitsomme Sygdomme, Tuberkulose, Faaresyge og lignende. Der vindes altsaa ved denne Plan kun 240 nye Sengepladser for 1 Mill. Kr., og det bliver noget over 4,100 Kr. pr. Seng, medens der ved Arkitekt Varmings og Stabslæge v. Hartens Plan vindes 330 Pladser foruden de 2 Gange 75 eller 150 Sengepladser, der er, og det bliver ikke mere end godt 3,000 Kr. pr. Sengeplads. Der bliver saaledes en Difference af 1,000 Kr.

Forsvarsministeren (P. Munch): Det ærede Medlem tager fejl i denne Opfattelse. Det er ved v. Hartens ganske som ved Lægekorpsets Plan saaledes, at der kun er Tale om 240 nye Sengepladser; de 150, der stadig gaar igen, er vedblivende fra Epidemisygehuset. Derimod er der Tale om et betydeligt større Tal i de Planer, der knytter sig til de af v. Hartens Ideer, som gaar ud paa at sætte Mansardetage paa enten hele Bygningen eller Del af den. Men dette er ikke beregnet paa de almindelige Forhold, og det vil neppe være rimeligt at gaa til noget saadant. Men i det Tilfælde bliver Forskellen ikke saa stor, som det ærede Medlem mener.

Tvede: Der er vistnok i den Betænkning, som er afgivet af Folketingets Udvalg, indløbet en Fejl i Tallene. Der staar i Oversigten over de forskellige Projekter ved Ingeniørkorpsets Plan 75 Senge for epidemisk syge, og ved Arkitekt Ingemanns Plan ligeledes 75 for denne Art syge. Men ved Stabslæge v. Hartens og Arkitekt Varmings Plan er det anførte Tal 150. Der er med andre Ord 150 Sengepladser i det bestaaende Epidemihospital, og der skal altsaa ved de Planer, hvor der er anført 315 Sengepladser, fradrages yderligere 75, saa først kommer det rigtige Tal frem. Jeg tror ogsaa, at dette, naar